

המור השביעי

בְּלִיל הַהֲתַאֲבָדוֹת

אל נִסַּב אֶת עֵינֵינוּ, לְשׂוֹא נִתְפַחֵשׁ
 לְהוֹדָה שֶׁל אוֹתָהּ שָׁעַת לַיִל.
 שׂוֹא נָדָם, כִּי דוֹבְרַת לְשׁוֹן הָאֵשׁ
 בָּהּ שָׁרְפוּ אֶת עֲצָמָם הַשָּׁנִים.

כֵּן, גְּבִיהַ תְּאֵי-הַסְּפֹת בְּלִילָהּ הַהוּא,
 מִמּוֹלוּ

שָׂרֵי גוֹי עַל גִּישָׁת
 בְּמַתִּיר-אוֹר, כְּעַכְבּוֹ, אֶל חוֹרֵם הַרְתָּעוּ
 וְכַגְנָב הַנִּתְחַסֵּס בְּפִשְׁעוֹ.

וְקִטְנוֹ עַד גַּחוּף, נִלְעָגִים וְרִיקִים,
 לְכִלְרֵי הַמְּדִינּוֹת!

עַד עָפָר שָׁפְלוּ סָתַע
 מִסְּחָרֵם הַפְּעוּט, תְּכַבִּיחֵם הַדְּרָקִים,
 חֲשָׁבוֹנָם הַמְּסַכַּח וְהַסְּתִי.

כִּי עַד-רָגַע, לְמַעַקָה מִכִּי קִטְלָם,
 נָצְבוּ שְׁנֵי נְדוּנִים,

עִם הָרֵב נָצְבוּ יַחַד,
 וְנִמְרוּ בְּשִׁלְשָׁה אֶת אֲדוֹן-עוֹלָם,
 אַחֵר צֵאת מֵהֶם אִם מִתְּיַפְחָת.

אל נִסַּב אֶת עֵינֵינוּ, בְּתֵא-הַדְּמִים
 שְׁעַת-קָרְבָן בְּעֵרָה לֹא-דוֹעֶקֶת.

וְיִכְלָה הִיא לְשׁוֹת לְשִׁעוֹת שְׁעִמִּים
 עוֹד חַיִּים עֲלֵיהֶן כְּעַל בַּד וְעַל לֶחֶם.

בְּשִׁעוֹת שְׁכָאֵלוּ מִפְּסִיד אֶת הַקָּרֵב
 הָאוֹיֵב

הַחוּרֵק שָׁנִים,
 לְשִׁעָה שְׁכֹזֶאֶת, הַדּוֹלְקָה לֹא לְשׂוֹא,
 נוֹעְדוּ הַמַּתִּים הַשָּׁנִים.

אֵךְ לֹא זֶה גוֹרְלָם! כִּי כְּעוֹד הֵם נוֹפְלִים
 רְסוּקֵי לְבָבוֹת וְזוֹרְעֵי,

כְּבָר שְׁקִדָה מִפְּקוּדָתָם, בְּחִמַּת אֲוִילִים,
 אֶת שְׁעַת קָרְבָּנָם
 לְסִתְּבוֹת לְקָרֵעַ.

כְּבָר שְׁקִדָה מִפְּקוּדָתָם הַטּוֹבְכָה-בְּכִפָּה
 עַל הַמְּשֹׁן הַמְּכַנִּית שְׁפָנִיָּה פְּנֵי-הַרְגֵי.

עַל הַמְּשֹׁן הַיְהִירוֹת,
 עַל הַמְּשֹׁן הַמְּלִיצָה
 שֶׁל כְּרוּזִים חֲדוּשִׁים עַל-הַפְּרָק.

וְתִדְגַל שְׁשָׁנִים תִּפְשׁוּזוֹ בְּיַד, -
 הוּא נִגְזַל מִיָּדָם, שְׁכַפְרָה בְּשִׁלְהֶבֶת,
 וְנִגְלוּ הַמִּינּוֹק הָאֶחָד (כֵּן, אֶחָד וּ),
 שְׂרַסַּק לְמַחֲרַת בְּרִבְכָת.